

Álláskeresés a BME-n testközelben a cégek

Ízelítő az egyetem utáni világból, kihívások és elvárások, lehetőségek és tanácsok. Így foglalható össze pár szóban a 33. állásbörze, melyet október 12-13-án rendeztek meg egyetemünkön.

Szerda dél, gyanúsán nagy tömeg, egy piros Audi TT a K épület előtt, molinó a Sóhajok hídján. A nézelődő, aki véletlen csöppent csak bele a tömegbe, legkésőbb itt már biztosan észreveszi, hogy hol jár: ez bizony a Műegyetemi Állásbörze, hazánk legnagyobb munkaközvetítő és -kereső kiállítása. A '92 óta minden évben kétszer megrendezett börze sikere töretlen idén is: 140 kiállító több mint 1000 álláslehetősége közül válogathattak az érdeklődők. Idén a nagy vállalatok mellett (Bosch, Lufthansa, Audi, MOL) több kicsi, bizonyos szakterületre specializálódott céggel is megismerkedhettünk.

Az álláskeresés gyakran bonyolult, fáradtságos és kimerítő, sőt, kudarcokkal teli tud lenni. Ebben is segíteni szerettek volna a rendezők: már az állásbörze előtti felkészítő heteken, majd a kiállítás egésze alatt is rengeteg hasznos, elméleti és gyakorlati foglalkozáson vehettek részt az érdeklődők. Mint Szabó Imrétől és Kreutzer Richárdtól, a *BME karrier szolgáltatás fejlesztése* elnevezésű program vezetőitől megtudtuk, erre az elmúlt években végzett pályakövetési vizsgálatok eredmé-

Fotó: Hámosi Zsófia

nye alapján is szükség van. Idén egy TÁMOP 4.1.1 pályázat keretében nyert pénzből másfélezer hallgató vehetett részt a felkészítő foglalkozásokon. Volt itt minden, próbainterjúktól kezdve stresszkezelési és kommunikációs tréningen keresztül az önéletrajz-írási tanácsadásig. Mint több kiállító is hangsúlyozta, az itt megszerzett tapasztalatok sokat segíthetnek az első munkahely megszerzésében. „Elsősorban még egyetemista felsőbb éveseket és végzős hallgatókat keresünk, mind gyakorlati, mind nyolcórás munkakörbe. A jelentkezőktől már az állásbörzén elkérjük az önéletrajzaikat, s ez alapján is döntünk, hogy kiket hívunk be személyes elbeszélgetésre. Látszik, hogy az itteni fiatalok felkészültek, hisz jól megírt és a lényegre hangsúlyozó önéletrajzokkal találkoztunk” – tudtuk meg az egyik kiállító cég HR-esétől.

Persze a standok közt könnyen elveszhet az ember, és egy idő után unalmassá is válhat a keresgélés, ezért a rendezők és a kiállítók idén több érdekességgel is szolgáltak. Egyrészt az álláskeresők között nyerevényjátékot hirdettek: akik részt vettek céges prezentációkon, felkészítő tréningeken, vagy egyszerűen csak lecsippantották diákigazolványukat az ellenőrző pontokon, azok egy korsó sörrel lettek gazdagabbak, illetve eséllyel indultak a nagy értékű nyereményekért is, többek között egy netbookért és egy iPad-ért. A kiállítók pedig kisebb-nagyobb ajándékokkal és kreatív ötletekkel szolgáltak a kíváncsiskodóknak: az állandónak mondható szóróajándékokon kívül vezethettünk harci repülőgépet a Magyar Honvédség standjánál, vagy részt vehettünk a LEGO építőjátékán, ahol 2011 grammnyi elemből kellett minél kreatívabb és mutató-

sabb építményt készíteni. De a játékon és szórakozáson kívül sokaknak véresen komoly, a jövőjüket meghatározó döntéseket kellett hozni. A több száz TDK-, gyakorlati vagy állásajánlat közül kellett kiválasztani a legmegfelelőbbet, s meggyőzni a helyi szakembereket, hogy érdemes rád gondolniuk a következő állásinterjú előtt. Mint a szervezőktől megtudtuk, a tájékoztatáson kívül a legfontosabb a személyes kapcsolatfelvétel lehetősége, hisz így már akár az első interjún is ismerős arcok között kell el(ő)adnunk tudásunk és rátermettségünk legjavát.

S hogy az átlagos kiállítók mit kínáltak és mit vártak el? Valószínűleg nem mondom újat, de a megkérdezett szakemberek két fő erényt emeltek ki, mely alapkövetelmény szinte minden cégnél: legalább egy idegen nyelv (általában angol) középfokú, tárgyalóképes használata és az egyetem alatt elvégzett plusz munkák megléte (TDK, gyakornoki munkák, pályázatokon elért eredmények) elengedhetetlen tulajdonsága az ideális álláskeresőnek. Többek között ez utóbbi erény megszerzésében segítenek az itt felvonuló cégek, hiszen rengetegen keresnek már alsóbb éveseket különböző projektekbe, illetve a végzéshez közel járókat fizetett, hosszabb távú szakmai gyakorlatra. Mint egy műszaki cég kiállítója nyilatkozta: „A legjobb munkaerő az, aki már az egyetemi éveit alatt bedolgozza magát cégünkhöz. Egyrészt így nekünk sem egy-két elbeszélgetés és interjú alatt kell döntenünk egy pozícióról, másrészt pedig a jövőbeni munkatársunk így felkészülten, a munkakörében elvárható tudás birtokában tudja tovább építeni a jövőt.”

RAJNAI TAMÁS